

Březen 2024: Za dar statečnosti, abychom se dokázali postavit na stranu života

Duben 2024: Za novináře, aby sloužili pravdě a zastávali se nenarozených dětí

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Dokázat dnes říct jasné slovo nebo udělat jasný čin na obranu života od početí až po přirozenou smrt vyžaduje pořádný kus odvahy. To ale není důvod tak nedělat, navíc zatím nás kvůli tomu nikdo nezabíjí a ani oproti některým „vyspělým demokratickým“ státům nevyhazuje ze škol nebo nezavírá do vězení. Nestačí projevit statečnost jednou, ale znovu a znovu. Statečnost je totiž ctnost, to znamená trvalá a pevná dispozice konat dobro. Dokonce ctnost kardinální, tedy hlavní. Není sama, mezi kardinální ctnosti také patří moudrost, mírnost a spravedlnost. Ty spolu pochopitelně souvisí a máme usilovat o všechny. Moudrost (prozíravost) nás učí nechat se vést Pánem a mírnost (uměřenost) nám pomáhá usměřňovat do správných mezí naše touhy a plány. To proto, abychom pak mohli být spravedlivými, tedy dávat každému (na prvním místě Bohu), co mu patří. Máte pocit, že tyto ctnosti postrádáte nebo je máte v míře menší, než byste měli mít? Jsou darem, proto je třeba o ně prosit.

Dejme si pozor na všude přítomný liberalismus, který oslabuje statečnost apelem na domnělou potřebu hlavně nezranit, nedotknout se těch, kdo zastávají opačné postoje. Oni nás budou chytat za každé slovo a dožadovat se ohledů a přitom propagují taková zvěrstva, jako jsou potraty, asistovaná reprodukce, napadání manželství, rodiny, propagování mimomanželské i protipřirozené sexuality či prosazování eutanázie? Nejen to, dokonce se dožadují trestání těch, kteří s nimi netáhnou za jeden provaz. A my se budeme stále strachy krčit a naivně si myslet, že sladkými a opatrnými řečmi změníme jejich jednání? Nezapomínejme, že stále platí „Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění“.

Tyto dva měsíce prosíme o statečnost a život v pravdě, nejdříve pro každého z nás, pak konkrétně pro novináře. Kéž by nám i jim docházelo, že hlavním čtenářem našich slov i celých životů je samotný Pán života a smrti.

Jiří Korda, kněz Kristův
modlitbyzanejmensi@hnutiprozivot.cz
tel.: 725 797 561

Pochod pro život – 6. dubna 2024 v Praze

Mši svatou v pražské katedrále od 11 hodin celebruje pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner. Kněží a ministranti jsou vítáni.

Bližší informace o celém programu a přihlašování jsou na pochodprozivot.cz

Život je pro člověka nejvzácnější dar. Nikdo si jej nedá sám. Dárce je Bůh Stvořitel, rodiče jsou jeho spolupracovníci. Je to dar, který začíná v čase, ale dosahuje do věčnosti. Je to dar nejen pro samotného člověka, ale on sám je darem pro svoji rodinu, pro své okolí, pro svět. Jako světlo zažehnuté svíce je třeba chránit, tak je třeba chránit také počínající život člověka. Toto si vzalo za svůj cíl Hnutí pro život, které se svou mnohostrannou činností snaží pomáhat, aby se už počatý člověk mohl i narodit, žít a oním darem být.

Mnoho souvislostí v této oblasti jsem si uvědomil až ve chvíli, kdy jsem se před několika lety poprvé zúčastnil pochodu pro život v Praze. Obdivuhodné množství krásných rodin s malými i většími dětmi i mnoho další sympatizantů se vydalo na pochod Prahou vydávajíc svědectví o radosti ze života. Ale až nepochopitelným způsobem se jim dostávalo z chodníků na řadě míst velmi nenávistného pokřikování, policisté a těžkooděnci je vícekrát museli chránit, případně uvolňovat cestu, aby tento průvod mohl dojít až na Václavské náměstí a pod sochou sv. Václava zakončit skvělými projevy tuto zcela pokojnou akci. Snad poprvé jsem se ocitl tváří v tvář takové zlobě a nenávisti proti životu a těm, kteří si jej váží. Pochopil jsem, že opravdu nestačí mít jen na věc správný názor, je třeba tento správný názor také dát najevo, a svým způsobem se i dokázat pokojně postavit proti těm, kteří pod rouškou falešně chápané svobody prosazují ničení počatých lidských bytostí.

Kolik bezdětných manželství čeká na možnost adoptovat dítě, pokud by nebylo možno jej vychovávat ve vlastní rodině? Člověk je člověkem od počátku svého bytí, od početí. Jak je možné, že se musí dokazovat věci zcela samozřejmé? Každá normální rodina, malými dětmi počínaje, ví, že těhotná maminka nosí v bříšku brášku nebo sestřičku svých sourozenců a nikoli „něco“. Ale také ženy, matky je třeba podpořit, aby ten zázrak života v svém lůně mohly porodit, a nemusely podstoupit ten nešťastný zákrok ze zoufalství, zákrok, kterého ve většině případů budou až do smrti litovat.

Moc bych si přál, aby mnoho dalších pochopilo, jak důležité je chránit život.

Mons. Antonín Basler, světící biskup olomoucký, KT 10/2024